

rybí šupina z cyklu „Okamžik“, 1997 – 2007, fotografický papír

rybí šupina z cyklu „Okamžik“, 1997 – 2007, fotografický papír

Jan Herynek

6. 4. 1973 narozen v Olomouci
1988 – 1991 Střední ekonomická škola Olomouc
1992 – 1996 FFUP Olomouc, katedra teorie a dějin výtvarného umění
(studium nedokončil)
2002 Škola mezinárodních a veřejných vztahů Praha, Český institut
reklamní a marketingové komunikace – vyšší odborné vzdělání
od roku 1991 grafický designer, nyní vede vlastní studio Herynek.com
spolupracuje s Design centrem ČR
člen Spolku olomouckých výtvarníků a Klubu konkrétních 2
vystavuje od roku 1994, v GJJ poprvé v roce 1997

adresa: Jana Roháče z Dubé 14, 772 00 Olomouc
e-mail: jan@herynek.cz
www.herynek.com / www.herynek.cz

J A N H E R Y N E K

O K A M Ž I K Y

manipulovaná fotografie

3. 10. – 4. 11. 2007

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1.MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. ŘÍJNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Elektronická média oslabují rukodělnou povahu tvárného procesu, ruší v něm životodárnou sílu lidské účasti a proto se jim v galerii zdaleka vyhýbám. A přece jsou dobrým nástrojem v ruce toho, kdo si je podřídí a nedá se vláčet jejich bezbřehostí.

Janu Herynkovi jsou zdrojem obživy, i jediným výtvarným prostředkem. Přestože matricí jsou mu pouhé prsty ruky nebo rybí šupiny, snadno i v nich celistvou krásu přirozeného řádu věcí a jevů nachází. V nepojmenovaném stavu je jejich příbuznost očividná a záměna věrohodná.

Konečky prstů se dotýká dávných i současných projevů života na Zemi a všude tam, kde se v ohnisku nedozírného prostoru a oku neviditelných částic prolíná živé s neživým. Tajemným dechem prázdna temného pozadí pocit nezměrnosti svých drobných tělísek prohlubuje. Bezděčně jimi dosvědčuje, že všechny ty různorodé podoby viditelného světa jsou bezpočtem právě přítomných, ale časem jen „protékajících“ a pomíjivých variací věčně se obrozujícího výchozího „tvaru“ prvopočátku. Obraznou řečí se k němu vrací, a není divu, že se v ní setkává s kreslením otce, jak to už před lety zřetelně ukázala společná výstava. Ryze technickými postupy, mutací a pohybem původního otisku do konečné podoby dosahuje ve výsledku toho, čeho Pavel tužkou nebo tuší na listu čistého papíru.

Soubory prstových těles, následných tkání kůže a z povrchu rybího těla do volného prostoru přenesených šupin, spatřených a ustálených ve vrcholném okamžiku autorovým „vnitřním okem“, jsou úplným výčtem okruhů i dostatečně silným pramenem podnětů celé jeho dosavadní výtvarné práce. I po deseti uplynulých letech správnost cesty potvrzují.

Miroslav Koval, srpen 2007

kůže prstů z cyklu „Okamžik“, 1997 – 2007, fotografický papír

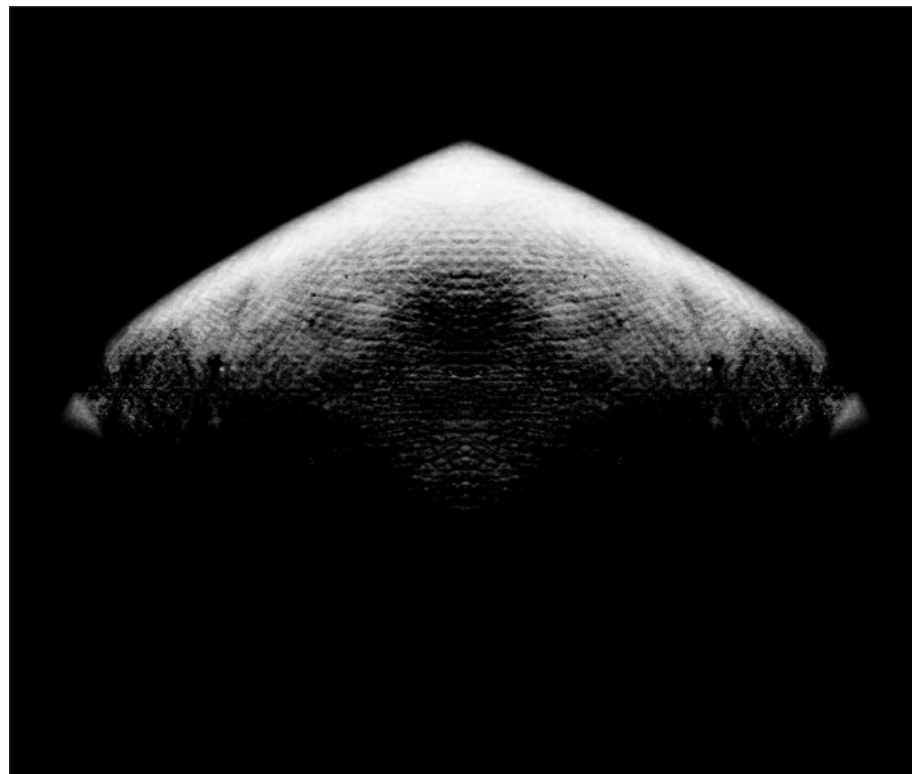
*Tao, které lze vyslovit,
není věčné tao,
jméno, které lze jmenovat,
není neměnné jméno.*

*Často se vídám s tichou nocí
cestou k lesnímu prameni
do trávy lehá stříbro rosy
na tmavém nebi hvězdná znamení*

Ťia Tao (768 – 824)

*Bezejmenné je počátkem nebe a země,
pojmenované matkou všech tvarů.
Obojí, stejného rodu,
je branou k veškerému tajemství.*

Lao-c` (snad 4. – 3. století př. n. l.)